

[Axel Kristensen.]

hele var os uforståeligt; der var flere helt modsatte meninger om, hvad det betød. Så blev ministeren tilkaldt. Han har selvfølgelig læst sit eget forslag, inden han fremsatte det — det må jeg da gå ud fra — men han var ikke i stand til at klare gåden. Så blev en embedsmand tilkaldt. Han tog sig til hovedet, og efter nogle minutter erklærede han, at både ændringsforslag og forklaring måtte omskrives, for at der skulle være mening i det. Udvalgsrådet blev derefter udsat en time, og da man igen kom sammen, var det hele omformuleret. På forespørgsel fra formanden, om vi nu fandt formuleringen i orden, svarede vi naturligvis, at vi ikke på et par minutter kunne tage stilling til en vanskelig formulering, og at vi ganske overlod ministeren ansvaret. Den debat, der nu har fundet sted, viser, at det var rigtigt ikke at tage stilling til den på et par minutter. Denne behandling burde have været udsat, for dette lovforslag er ikke gennemdrøftet, der er ikke skaffet de oplysninger, der skal til, for at man med rimelighed kan behandle det.

Vi forstår slet ikke, at man vil være denne form for lovgivning bekendt, og vi spørger, hvorfor man vil jage dette lovforslag igennem samtidig med, at man siger, at alle normale handler vil være undtaget, og samtidig med, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen erklærer, at der ingen penge er i det, og vi spørger, hvorfor den højtærede landbrugsminister skal være nødt til at gøre denne lov, der efter sigende ikke rammer hans landbrugsvælgere, mere tiltalende for dem ved at foreslå, at provenuet af loven skal gå til at billiggøre landejendomme for de unge.

Men alle spørgsmål er overflødige. Sandheden er den, at loven er et rent socialistisk angreb på ejendomsret og opsparing gennem en beskatning af inflationen, og at de radikale og retsforbundet betaler deres ministertaburetter med dette forræderi mod liberalismen og den for denne nødvendige kapitaldannelse hos de mange jævne borgere.

Vi må afvise loven som urimelig og ønsker den forkastet.

Poul Møller: Også jeg beklager, at vi ikke har fået flertallet til at indse, at man

skulle lade denne sag blive overvejet og bedømt yderligere i løbet af sommeren. Trods det at vi har benyttet 12 dages fristen mellem anden og tredje behandling, er det ikke lykkedes at få svar på de spørgsmål, vi stillede før anden behandling. Vi har stadig ikke fået en bedømmelse af, hvilke virkninger loven vil få i praksis, på samme måde som vi fik vedrørende det oprindelige lovforslag. Vi ville gerne se, hvad der var sket ved en række konkrete ejendomshandler, der har fundet sted igennem det sidste kvartal, hvis denne lov havde været i kraft. Dette har vi stadig ikke kunnet få oplyst. Dernæst har vi ikke kunnet få belyst, i hvilket omfang loven vil virke på ejendomshandlerne. Vi har heller ikke fået belyst, i hvor vid udstrækning de store arbejdsfrie indtægter, som nu anvendes i agitationen til fordel for forslaget, i almindelighed indkomstbeskattes efter den nugældende skattelov.

Jeg har set en artikel af den højtærede finansminister i Skive Folkeblad den 1. juli 1960, hvori finansministeren næst efter en beklagelse over den oppositionelle presse fremsætter nogle bemærkninger om lovforslagets mening. Jeg beder om den høje formands tilladelse til citat fra denne artikel. Den højtærede finansminister skriver her:

„Der forekommer i disse år omkring København og de større byer og enkelte andre steder meget store fortjenester ved ejendomshandler. Det drejer sig om fortjenester, der ligger langt ud over prisniveauanstigningen.“

Jeg har sagt i udvalget og vil gerne gøre det igen her, at inden man går ud i en kamp mod disse fortjenester, ville det vel være rigtigt at undersøge, i hvilket omfang de er beskattet i forvejen, i hvilket omfang de er hårdere beskattet, end dette lovforslag tilsigter.

Dér, hvor det ikke er kommunen, der sælger ejendomme i Københavns omegn, og dér, hvor man sælger grunde af betydning, er det gerne konsortiale deltagere, der sælger, og vi ved jo dog alle, at hvis et konsortium har købt en grund enten for at bygge på den senere eller for at sælge den senere, bliver det almindeligt indkomstbeskattet af fortjenesten.

Vi har heller ikke fået belyst, i hvor vid udstrækning disse fortjenester, som den